

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Jacobi Altingi Synopsis Institutionum Chaldæarum Et
Syrarum**

Alting, Jacob

Francofurti Ad Moenvm, MDCCI

VD18 12825980

Benevolo Lectori S.

urn:nbn:de:gbv:45:1-14746

Benevolo Lectori S.

Quum ineunte anno 1643. Professionem Linguarum Orientalium in hac Academia auspicarer præter Hebræam mihi etiam docendam esse vidi Chaldaeam. Huic enim in Veteris Instrumenti Libris datus est locus, non tantum sparsis hinc inde quibusdam sive vocabulis, sive vocabulorum formationibus, sed etiam insertis integris sententiis ac capitibus: ut manca mutilaque sit intelligentia Vet. Test. nisi Chaldaæ quoque linguae aliqua fuerit parta notitia. Quamobrem ne quid deforet Studiosis Prophetici sermonis, quorum mihi demandata fuerat institutio, illicò cogitare cœpi de adoranda Synopsi Chaldaicâ, nec non Syriacâ: quoniam adeò affine est, & tantum non idem cum Chaldaeo idioma Syrum, sola propemodum dialecto discrepans, cuius exempla in novo Test. occurrunt, ex quo prima hujus versio expressa fuit. Insistens igitur Celeberrimorum Virorum Johannis Buxtorfi Patris, & Ludovici de Dieu vestigiis, utramque concinnavi, ac censem tam misi Nob. & Clarissimo Constantino L'empereur ab Oppyck, hujus approbationem quoque nactus anno Professionis meæ primo. Ab eo tempore in Collegiis privatis, Chaldais, Syrisque, Synopseōn illarum copiam feci auditoribus, qui abundè manuductionis ita sibi subministratum agnoverunt, & grati prædicarunt. Etsi verò non hi solum postularent, verùmetiam ipse Celeb. L'empereur censuisset optimè de literis istis me meritorum, si publici juris facerem: quandoquidem nihil tam exactum & compendiosum existaret, quod privatim & publicè juventuti istarum linguarum studiosæ proponi posset: persuaderi tamen mihi passus non sum, cum quod tantam laudem

non agnoscerem, tum hac quoque de causa, quia
tantum certitudinis heic non reperi quoad puncta
eorumque mutationem, quantum quidem in He-
bræis. Ergo satis duxi, quum Hebrææ punctuationis
Fundamenta primùm vulgarem, annotâsse, quæ ex
linguarum Chaldææ Syræque analogiâ anomalam
istic habebant rationem, quibus ultimam sectionem
implevi; ipsa autem illarum præcepta manserunt
inedita, quamvis manu plurium frequenter descri-
pta, qui discentes à me acceperant, & postea docen-
tes aliis vicissim impertierant. At nunc tandem in-
stantibus φιλεργασίων efflagitationibus, ne describendo
fatigarentur amplius Studiosi, assensus sum, maxi-
mè quia typographus characteres Syros nactus erat,
ut appendicis loco accederent postremæ editioni
Grammaticæ Hebrææ. Cæterum constitueram ini-
tio sociare Chaldæa & Syra, unoque Aramææ syno-
pseos nomine insignire; sed forma libri non permi-
xit, fueruntque ab invicem sejungenda, sic tamen ut
comparanti convenientia utriusque linguae nullo
negotio animadverti queat. Portò id unum ro-
gandus hic mihi es, Lector amice, ut quo affectu
ista Sacrae eruditionis subsidia à me communicantur,
quo item Hebræa nostra jamdudum amplexus fui-
sti, eodem hæc quoque excipias, ac tuo ipsiusque
Ecclesiæ bono feliciter iis utaris, fruaris, atque hoc
pacto me, imò & te, votorum condemnes. Scripsi
Groningæ Frisiorum Kalend. Augusti 1676.

J. ALTING.

SYN-

§. 15. Pro terminali puncto tzeri substitui-
tur patach, quotiescumque sequitur Cheth,
Ajin, vel Resch. Hab. litteras chm. apud Hebr. ad faciliorem pronunciacionem
et aspiracionem patentes amicis v. 3. 119. p. 219. 215.

§. 16. Hebræorum Cholem plerunque
mutatur in kametz, **עֹלָם** seculum à **עַלְמָה**.

Eorundem duplex segol, nec non tzeri & se-
gol nominum segolatorum in scheva &
patach transit, **עָבֵד** servus, à **עָבֵד**, & **סִפְרָה** liber
סִפְרָה: ast geminum patach vicarium abit in
scheva & tzeri, **טָעַם** statum, à **טָעַם**.

§. 17. Duo schevata mobilia concurrere
nequeunt, sed eorum prius mutatur in voca-
lem brevem, posterius autem fit quiescens.
Vocalis illa brevis substituitur ferè juxta leges
Hebræorum, sive utrumque scheva simplex
fuerit, sive alterutrum compositum. Posterius
autem scheva quando abjicitur, prius redit.

§. 18. Gutturales easdem anomalias pari-
unt, quas apud Hebræos: ut nec dages ad-
mittant, nec scheva simplex mobile. Vide
§. 6. & 9.

SECTIO II. de Nominis & Particulis.

§. 19. Genus Nominum aut Masculinum
est, aut Fœmininum; in paucis Commune.
Præter ea, quæ significatione Muliebria sunt,
etiam alia nonnulla ejusdem generis in lite-
ram radicalem exeunt. Alias Fœminina de-
finunt.